

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽi/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	6011200941
Dátum vydania rozhodnutia:	03.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:6011200941.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. H. F., O., S., právne zastúpený JUDr. Zuzanou Kollárovou, advokátkou, Zimná 59, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici, Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/00734-2 zo dňa 05. augusta 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/86/2011-54 zo dňa 29. februára 2012 v časti výroku o trovách konania, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/86/2011-54 zo dňa 29. februára 2012 v napadnutej časti výroku o trovách konania tak, že žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 314,18 € a náhradu iných trov konania v sume 79 € na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Zuzana Kollárová, advokátka, Spišská Nová Ves, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie žalovaného č. 2011/00734-2 zo dňa 05.08.2011, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Obvodného úradu životného prostredia v Rimavskej Sobote č. 11/00384-7 zo dňa 10.06.2011 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p., pretože k zrušeniu rozhodnutí došlo z iných dôvodov než boli dôvody uvedené v žalobe.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný rozhodol písomným rozhodnutím zo dňa 05.08.2011 iba o druhom odvolaní žalobcu (proti rozhodnutiu zo dňa 10.06.2011). Vo veci rozhodnutia prvostupňovým orgánom však nastala fikcia vydania rozhodnutia dňa 09.06.2011. Nakoľko bolo podané

odvolanie aj proti fiktívnemu rozhodnutiu, mal o tomto odvolaní rozhodnúť druhostupňový orgán, ktorý však o odvolaní nerozhodol žiadnym spôsobom, preto nastala druhá fikcia vydania rozhodnutia, tentoraz však rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z.). V danom prípade teda existovali v čase vydania písomného rozhodnutia žalovaného dňa 05.08.2011 písomné rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 10.06.2011, fiktívne rozhodnutie prvostupňového orgánu zo dňa 09.06.2011 a fiktívne rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu. Preto písomné rozhodnutia (o čiastočnom vyhovení žiadosti žalobcu) nemali byť už vydané. Krajský súd napadnuté administratívne rozhodnutia zrušil bez toho, aby vec vrátil na ďalšie konanie správnym orgánom, pretože rozhodnutia nemali byť vôbec vydané, ich vydaniu bránila aj prekážka res iudicata. Keďže žalobca nenapadol fiktívne rozhodnutia, ale napadol iba písomné rozhodnutia zo dňa 10.06.2011 a 05.08.2011, súd nemohol tieto fiktívne rozhodnutia preskúmať a rozhodovať o ich zákonnosti.

II.

Proti uvedenému rozsudku v časti výroku o nepriznaní trov konania podal žalobca včas odvolanie a navrhol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v časti výroku o trovách konania zmeniť a priznať žalobcovi trovy konania vo výške 723,11 €.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie v súlade so žalobným návrhom. Bez podanej žaloby by nemohlo dôjsť k zrušeniu nezákonne vydaného rozhodnutia. Prvostupňový súd nepriznanie trov právneho zastupovania odôvodnil dôvodmi hodnými osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.), pričom tie pomenoval tak, že súd zrušil napadnuté rozhodnutie z iného dôvodu, ako uvádzal žalobca. Tento dôvod podľa názoru žalobcu nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval nepriznanie náhrady trov konania. Žalobca podal žalobný návrh s právnym zastúpením, pričom podľa svojho najlepšieho vedomia uviedol dôvody, prečo je napadnuté rozhodnutie žalovaného nezákonné. Ak prvostupňový súd zistil ďalší dôvod navyše, pre ktorý je napadnuté rozhodnutie nezákonné a bolo nutné ho zrušiť, v dôsledku čoho sa následne dôvodmi uvádzanými žalobcom nezaoberal, a teda nevyslovil, či boli alebo neboli dané, nie je možné rozhodovať o trovách konania s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa. Len to, že dôvod nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, na základe ktorého súd napadnuté rozhodnutie zrušil, žalobca v konaní neuplatňoval, ale uplatňoval iné dôvody, ktoré súd ani nehodnotil, nie je podľa názoru žalobca dôvodom na nepriznanie nároku na náhradu trov konania.

Trovy konania si uplatnil vo výške 723,11 €, ktoré špecifikoval nasledovne:

- 66 € za zaplatený súdny poplatok
- 633,02 € za 4 úkony právnej pomoci, z toho jeden úkon za 123,50 € + 7,41 € režijný paušál v roku 2011 a 7,63 € za režijný paušál v roku 2012 a 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH), a to za prípravu a prevzatie zastupovania vrátane prvej porady s klientom, podanie žalobného návrhu, nahliadnutie do súdneho spisu dňa 22.02.2012 a
- hotové výdavky žalobcu spojené s účasťou na pojednávaní dňa 29.02.2012 pozostávajúce z ceny spotrebovaného benzínu:
 - § vzdialenosť Chyžné - Banská Bystrica a späť = 210 km
 - § normovaná spotreba na 100 km = 7,7 l/100 km
 - § cena benzínu 1,49 €/l (priemerná cena benzínu)
 - § výpočet $210 \times 7,7 / 100 \times 1,49 = 24,09 \text{ €}$

III.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie sa k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu, keď žalovanému neboli priznané trovy konania, keďže k zrušeniu napadnutých administratívnych rozhodnutí došlo z iných dôvodov než boli uvedené v žalobe.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Procesnými predpokladmi na priznanie náhrady trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. sú:

1. čiastočný alebo plný úspech žalobcu,
2. nejestvujúce dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by bránili priznaniu náhrady trov,
3. žalobca sa náhrady trov konania výslovne nezriekol.

Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov úspešnému žalobcovi musia existovať v okolnostiach prípadu, ktoré majú tiež inú kvalitu, ako v sporovom konaní. Dôvodom hodným osobitného zreteľa pre priznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi iba sčasti, prípadne jej nepriznanie, môžu byť aj okolnosti, že žalobca mal z hľadiska žalobného petitu plný úspech, avšak vo vzťahu k žalobným dôvodom mal úspech iba čiastočný resp. žiadny. Dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v súvislosti s náhradou trov konania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal aj vo svojich rozhodnutiach napr. sp. zn. 6Sžo/32/2008 zo dňa 18.02.2009, 1Sžo/100/2007 zo dňa 27.05.2008, 1Sžo/153/2009 zo dňa 03.11.2009, ako aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 351/2009 zo dňa 15.12.2009.

V prejednávanom prípade krajský súd zrušil napadnuté administratívne rozhodnutia z dôvodu, že tieto nemali byť už vydané, nakoľko ich vydaniu bránila prekážka res iudicata, keďže vo veci už boli vydané tzv. fiktívne rozhodnutia. Pred vydaním žalobou napadnutých rozhodnutí nastala totiž fikcia vydania prvostupňového rozhodnutia dňa 09.06.2011, ako aj druhostupňového rozhodnutia dňa 12.07.2011. Žalobca okrem iného vo svojej žalobe uviedol:

„...žalobcovi neboli v rámci nového konania sprístupnené požadované informácie Obvodným úradom životného prostredia v termíne do 17.06.2011 a žalobca mal za to, že najneskôr dňa 14.06.2011 márne uplynula lehota na rozhodnutie o jeho žiadosti, podal odvolanie proti márnemu uplynutiu lehoty na rozhodnutie svojím podaním zo dňa 17.06.2011, ktoré dňa 20.06.2011 doručil Obvodnému úradu životného prostredia.Lehota 8 pracovných dní na vybavenie uplynula dňa 13.06.2011. Vybavenie žiadosti teda bolo 8 dní po zákonom stanovenej lehote...“

Z uvedeného vyplýva, že žalobca si bol vedomý toho, že márnym uplynutím lehoty došlo k vydaniu fiktívneho prvostupňového, ako aj druhostupňového rozhodnutia a okrem iných dôvodov ich uviedol v podanej žalobe. Správne orgány oboch stupňov však postupovali v rozpore so zákonom a napriek fiktívnym rozhodnutiam (fikcia vydania rozhodnutia nastala márnym uplynutím zákonom stanovenej lehoty na vydanie rozhodnutia) vydali administratívne rozhodnutia, prvostupňové rozhodnutie č.

11/00384-7 dňa 10.06.2011 a druhostupňové rozhodnutie č. 2011/00734-2 dňa 05.08.2011, ktorým bránila res iudicata. To, že žalovaný postupoval v rozpore so zákonom a vydal písomné rozhodnutia nemožno pričítať na ťarchu žalobcu a nepriznať mu tak náhradu trov súdneho konania.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné rozsudok krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania zmeniť podľa § 220 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznať náhradu uplatnených a účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku, náhrady cestovného a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 03.10.2011 podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 123,50 € vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 bol vo výške 741 € a režijný paušál 7,41 €.

Za žalobu, doručení krajskému súdu dňa 07.10.2011 vo výške 123,50 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 bol vo výške 741 € a režijný paušál 7,41 €.

Ďalej bola právnej zástupkyňi žalobcu, ktorá je platiteľkou dane z pridanej hodnoty priznaná uplatnená DPH zo základu 261,82 € ($2 \times 123,50 \text{ €} + 2 \times 7,41 \text{ €}$), vo výške 20 % v sume 52,36 €.

Náhradu trov za ďalšie úkony uplatnené právnu zástupkyňou žalobcu, a to nahliadnutie do spisu dňa 22.02.2012 a účasť na pojednávaní na krajskom súde dňa 29.02.2012, odvolací súd žalobcovi nepriznal, keďže dňa 22.02.2012 bol do súdneho spisu nahliadať sám žalobca a nie jeho právna zástupkyňa a na pojednávaní na krajskom súde sa zúčastnil tiež len žalobca, ktorý ospravedlnil neprítomnosť svojej právnej zástupkyne z dôvodu choroby. Ako vyplýva z ustanovenia § 1 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., predmetná vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. Keďže oboch právnych úkonov sa právna zástupkyňa žalobcu nezúčastnila, súd nemohol žalobcovi priznať náhradu trov právneho zastúpenia za uvedené právne úkony, tak ako boli uplatnené v predloženej špecifikácii.

Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 283/2002 Z.z.). náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len "technický preukaz").

Medzi trovy konania patria okrem iného aj hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov vrátane súdneho poplatku. Žalobca si uplatnil hotové výdavky spojené s účasťou na pojednávaní na krajskom súde dňa 29.02.2012. Vyúčtovanie tejto cesty však nie je v súlade so zákonom č. 283/2002 Z.z., keď k vyčísleniu nie je predložený aj technický preukaz použitého motorového vozidla. Pri výpočte náhrad cestovného sa postupuje podľa zákona č. 283/2002 Z.z. Náhradu za cestovné na pojednávanie na krajskom súde osobným motorovým vozidlom, ktoré vyčísľil v sume 24,09 € žalobca nepreukázal žiadnym dôkazným prostriedkom. Nepredložil technický preukaz použitého osobného motorového vozidla, ktorým by súd mohol posúdiť dôvodnosť vyúčtovanej výšky náhrady (o spotrebe paliva na 100 km). Preto odvolací súd rozhodol podľa obsahu spisu v zmysle § 151 ods. 1, 2 O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu vo výške ceny cestovného hromadným dopravným prostriedkom. Priemerná cena autobusovej/vlakovej dopravy z Chyžného do Banskej Bystrice za jednu cestu bola odvolacím súdom na internetových stránkach zistená vo výške 6,50 €, preto žalobcovi priznal náhradu cestovného na pojednávanie na krajskom súde konanom dňa 29.02.2012 a naspäť do miesta trvalého bydliska vo výške 13 €.

Žalobcovi boli ešte priznané na náhradu iné trovy konania vo výške 66 €, konkrétne za zaplatený súdny poplatok za žalobu.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trovy konania vo výške 66 € (súdny poplatok), 13 € (cestovné) a trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € (261,82 € + 52,36 €), čo spolu predstavuje 393,18 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené v enunciiate uznesenia, keďže žalobca si v konaní trovy odvolacieho konania nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný